

[Finansministeren.]

at indførelsen af kvantitative importrestriktioner, som vi jo har mulighed for i henhold til GATT-aftalerne, på den anden side, efter vor opfattelse i hvert fald, kunne skabe betydelig flere ulemper for Danmarks handelspartnere, end importafgiften gør.

Det fremgår også af rapporten, at man i GATT har været opmærksom på Danmarks alvorlige betalingsbalance- og handelsbalancesituation. I denne forbindelse har arbejdsgruppen i GATT konsulteret Den internationale Valutafond, der til GATT bl. a. har udtalt, at den danske importafgift ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at tilvejebringe en forbedring af den danske betalingsbalance. Og så siger Den internationale Valutafond i øvrigt, at man inden udgangen af 1972 vil tage spørgsmålet op igen.

Det er rigtigt, at den norske regering har fremsat forslag i stortinget om, at der stilles 10 mill. kr. til rådighed til særlige eksportlån til norske virksomheder, der til Danmark eksporterer varer, der er pålagt importafgift. Formålet hermed skulle være at modvirke produktionsindskrænkninger og afskedigelser i sådanne virksomheder som følge af et formindsket salg til Danmark.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at efter vedtagelsen af importafgiftsloven den 21. oktober 1971 fremkom der via den herværende norske ambassade en række ønsker om afgiftsfritagelser, og ved de ændringer af loven om importafgift, som blev vedtaget i december, er der i ikke ringe omfang taget hensyn hertil. Formålet med importafgiftsloven er jo at opnå en forbedring af vores betalingsbalance. De af hr. Hans Toft omtalte forhold giver ikke i den nuværende situation regeringen anledning til overvejelser om en fremskyndet afvikling af importafgiften.

Hans Toft: På trods af vanskelighederne for det danske erhvervsliv, på trods af de skadelige virkninger for den nordiske samhandel og på trods af, at der nu er ved at indtræde forbedringer i den danske betalingsbalance, ikke som følge af særtolden, men på grund af den tidligere regerings økonomiske politik, er regeringen altså stadig væk, om ikke blankt afvisende — sådan forstod jeg finansministeren — så dog afvisende over for blot at overveje en ophævelse af

den i enhver henseende skadelige lov før den 1. april 1973.

Jeg synes, der er grund til også i denne forbindelse at minde om, at USA, som man henviser til, da man gennemførte importafgiften, på nuværende tidspunkt har ophævet sin importafgift efter 4 måneders forløb, mens den danske afgift skal gælde i 18 måneder, og at Danmark nu står som det eneste land, der bryder internationale aftaler.

Jeg synes, man med rette kan spørge regeringen, om der overhovedet efterhånden kan findes blot ét argument, der kan begrunde denne særtolds fortsatte eksistens, udover regeringens prestigemæssige hensyn, og udover, at dens provenu skal anvendes til indfrielse af letsindige socialdemokratiske oppositionsløfter.

Finansministeren (*Grünbaum*): Det skal åbenbart være sædvanen, at når hr. Hans Toft stiller spørgsmål, skal vi have en gang politisk polemik. Den har vi jo haft i forbindelse med hele diskussionen om importafgiften, og den skal jeg ikke gå ind på.

Det er rigtigt, at USA har været særlig ivrig for, at Danmark nu skulle ophæve afgiften. Jeg kan da oplyse, at USA under disse seneste drøftelser i GATT har presset på for, at man skulle tage hele dette spørgsmål op i februar. Imidlertid skete der det på mødet i GATT den 12. januar, at USA ikke fik medhold heri. Man har simpelt hen afgivet sin rapport og gjort det, man kalder at bevare spørgsmålet på dagsordenen, og det vil sige, at man kan tage det op på et hvilket som helst tidspunkt. Men jeg tror, jeg kan sige, at der er en almindelig forståelse inden for GATT-landene for Danmarks vanskelige situation både med hensyn til betalingsbalance og handelsbalance.

Jeg kan også oplyse, at en række lande på det møde, der blev afholdt i GATT, har givet udtryk for betydelig anerkendelse af det skridt, Danmark har taget til fra 1. januar at gennemføre en vidtgående liberalisering af importen fra u-landene og i denne forbindelse også ophævet importafgiften for u-landene.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.